

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1KO/50/2017
Identifikačné číslo spisu: 5017200385
Dátum vydania rozhodnutia: 6. februára 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5017200385.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v kompetenčnom senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Cisárovej a sudcov JUDr. Edity Bakošovej, JUDr. Ivana Machyniaka, JUDr. Zuzany Ďurišovej (sudca spravodajca), JUDr. Jany Hatalovej, PhD., JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Prieцelovej vo veci žalobkyne R. D., nar. XX.XX.XXXX, L. XXX, proti žalovanému Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, M. M. Hodžu 1784/30, o zaplatenie 38,17 eur s prísl., vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 27Sa/13/2017, o nesúhlase Krajského súdu v Žiline s postúpením veci Okresným súdom Liptovský Mikuláš, takto

rozhodol:

Nesúhlas Krajského súdu v Žiline s postúpením veci je d ô v o d n ý.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobkyňa sa podaným návrhom doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 27.02.2017 domáhala vydania platobného rozkazu na zaplatenie sumy 38,17 eur s príslušenstvom. Na odôvodnenie svojho návrhu uviedla, že žalovaný jej rozhodnutím z 15.10.2014 neoprávnene nariadil vrátiť pomoc v hmotnej núdzi poskytnutú za obdobie jún 2014 v celkovej sume 38,17 eur, preto žiada, aby ho súd zaviazal túto sumu vrátiť. 2. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č. k. 5C/3/2017-47 zo dňa 15.08.2017 postúpil vec Krajskému súdu v Žiline z dôvodu vecnej nepríslušnosti s odkazom na § 10, § 40, § 43 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s § 3, § 13 ods. 3, § 6 ods. 2 písm. c) a § 199 ods. 1 písm. d) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP“) s tým, že z obsahu žaloby vyplýva, že žalobkyňa žiada preskúmať postup a rozhodnutie žalovaného. 3. Krajský súd v Žiline nesúhlasil s postúpením veci a predložil ju podľa § 18 ods. 4 Správneho súdneho poriadku Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. Uviedol, že nejde o vec patriacu do správneho súdnictva; žaloba je jednoznačne špecifikovaná ako návrh na vydanie platobného rozkazu, keď žalobkyňa má za to, že plnila správny orgán na základe rozhodnutia, ktoré považuje za nezákonné. Ako vyplýva z obsahu spisu, žalobkyňa už podala správnu žalobu, výsledok konania však nebol v súlade s jej predstavou, preto sa teraz domáha ochrany svojho práva civilnou žalobou. Krajský súd ďalej poukázal na to, že Okresný súd Liptovský Mikuláš sa síce podrobne vysporiadal s charakterom právneho vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným, avšak vyvodil nesprávny právny názor, že v prípade verejnoprávneho vzťahu vec automaticky spadá pod správne súdnictvo. Generálnu klauzulu civilnej právomoci súdov predstavuje znenie § 3 CSP, podľa ktorého súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa

zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány. Pokiaľ ide o právne veci vyplývajúce z verejnoprávnych vzťahov, právomoc civilného súdu na ich prejednanie je daná len v prípade, ak právomoc súdu vec prejednať a rozhodnúť výslovne ustanovuje CSP alebo iný osobitný zákon, inak hovoríme o absencii civilnej právomoci súdu, ktorá predstavuje neodstrániteľnú vadu konania vedúcu k jeho zastaveniu a postúpeniu orgánu, do ktorého právomoci vec prejednať a rozhodnúť patrí. Predmetná vec preto mala byť posúdená tak, že nespadá do právomoci súdov a konanie malo byť zastavené, príp. vec postúpená žalovanému, ale nie správne súdu. K rovnakému záveru dospel Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 2 Cdo/46/2000 z 27.09.2000 v obdobnej veci, v ktorej sa žalobca domáhal civilnou žalobou vrátenia plnenia vyplývajúceho z daňového práva. 4. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súd príslušný na rozhodnutie o vecnej príslušnosti (§ 18 ods. 4 a § 8 SSP v spojení s § 11 CSP) po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Žiline s postúpením veci je dôvodný. 5. Podľa § 8 SSP, kompetenčné spory medzi súdmi, ak je sporné, či vec patrí do správneho súdnictva, rozhoduje kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa Civilného sporového poriadku. 6. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. 7. Podľa § 6 ods. 2 SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o a) správnych žalobách, b) správnych žalobách vo veciach správneho trestania, c) správnych žalobách v sociálnych veciach, d) správnych žalobách vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia, e) žalobách proti nečinnosti orgánu verejnej správy, f) žalobách proti inému zásahu orgánu verejnej správy, g) žalobách vo volebných veciach, h) žalobách vo veciach územnej samosprávy, i) žalobách vo veciach politických práv, j) kompetenčných žalobách, k) návrhoch v iných veciach. 8. V preskúmvanej veci žalobkyňa podala návrh na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie sumy 38,17 eur spolu s úrokmi z omeškania 17%, pričom za žalovaného označila Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš. V návrhu opísala rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa predmetu konania, označila dôkazy a je z neho zrejmé, že sa domáha, aby súd zaviazal žalovaného na peňažné plnenie. Z označenia žaloby, jej obsahu a z petitu žalobného návrhu nevyplýva, že by sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia vydaného orgánom verejnej správy, prípadne, že by sa domáhala ochrany pred nečinnosťou správneho orgánu. Z obsahu pripojeného spisu navyše vyplýva, že žalobkyňa sa už skôr inou žalobou domáhala preskúmania predmetného rozhodnutia žalovaného, ale toto konanie Krajský súd v Žiline zastavil. 9. Pretože vec môže byť prejednaná správnym súdom iba v prípade, že z hľadiska predmetu konania ide o také konanie, ktoré spĺňa zákonom vymedzené podmienky, čo v danom prípade konštatovať nemožno, najvyšší súd súhlasí s názorom krajského súdu, že tu nejde o vec patriacu do správneho súdnictva. Ak sa žalobkyňa žalobným petitom domáha zaplatenia konkrétnej sumy a nie preskúmania zákonnosti rozhodnutia alebo postupu žalovaného, súd z tohto žalobného petitu musí vychádzať. Správny súd o žalobnom návrhu na plnenie rozhodnúť nemôže. 10. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti kompetenčný senát najvyššieho súdu dospel k záveru, že tu nejde o správnu žalobu, o ktorej rozhodujú správne súdy podľa druhej časti Správneho súdneho poriadku a teda o vec patriacu do správneho súdnictva. Rozhodol preto, že nesúhlas Krajského súdu v Žiline s postúpením veci je dôvodný s tým, že Okresný súd Liptovský Mikuláš, ktorému bude vec vrátená, sa v prvom rade bude musieť vysporiadať s otázkou, či vec spadá do civilnej právomoci súdu. Súdy nižšej inštancie sú týmto rozhodnutím viazané (§ 11 ods. 1 veta druhá CSP). 11. Toto uznesenie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 7:0

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

